

PILEGRIMSVANDRING - TEKSTER TIL REFLEKSJON



*I middelalderen ble det sagt at pilegrimene hadde mistet minst en fordom når de kom hjem fra pilegrimsferd, og at de hadde fått minst en ny tanke eller idé. Noe hadde skjedd underveis. Noe kan skje i vår tid også!
God vandring!*

1. Ved vandringens start – Oppbrudd

All forandring begynner med et oppbrudd. Oppbruddet kan være selvvalgt eller påført. Man må gjøre et valg for veien videre.

Ord til pilegrimen

Dra ut!
Du ble født til vandring.
Dra ut!
Det er noen du skal møte.
Hvor? Hvem?
Du vet det ikke enda –
kanskje deg selv?

Dra ut!
Dine skritt vil være dine ord –
veien din sang,
trettheten dine bønner –
og til slutt – når det hele er forbi
vil din indre stillhet snakke til deg.

Dra ut!
Alene eller sammen med andre –
men kom ut av deg selv!
Du hadde rivaler –
du vil finne venner og ledsagere.

Du møtte fiender –
du vil finne brødre og søstre
Dra ut!
Hodet ditt vet ikke
hvor føttene leder ditt hjerte.

Dra ut!
Du ble født til veien –
pilegrimens vei.
Noen skal komme og møte deg –
søker deg
slik at du kan finne Ham i alt hellig
ved slutten av veien –
i dypet av ditt hjerte.
Han er din fred!
Han er din glede!

Gå!
Gud vandrer allerede
sammen med deg.

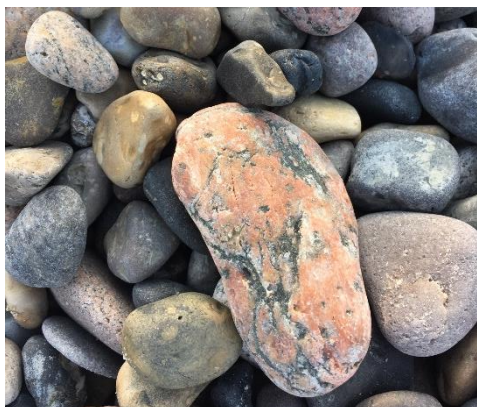
*Anonym - Oversatt av Gunnar Siqveland
(Fra boken Pilegrimsvandring av Ian Bradley, Verbum 2010)*

Bevar meg, min Gud, du som er mitt håp. Du leder meg fram til livet.
Hos deg er gledens evige kilde.
(Norsk Salmebok nr 636 – fra Taizé)



Hellige Birgittas bønn:

Herre, vis du meg veien. Og gjør meg villig til å gå den.



*Finn gjerne en stein som du bærer med
deg og kjenner på underveis.*

2. Underveis – Leve i nuet

Å leve i nuet. Å være til stede i ditt eget liv. Grip dagen!

Ettertanke

tiden
stopper ikke
og spør
om du har vært
den du ville

tiden
snur ikke
for å gi deg
minuttene
tilbake

men
tiden
rekker deg alltid
sitt øyeblikk
nå

Tove Houck (Fra boka I den ordløse time. Lunde forlag 2002.)

Lev nå



Lev
nå

i dag
rusker
vinden deg
i håret

Guds hånd
stryker
kinnet

virvler
vannet



Tove Houck Fra boka den ordløse time. Lunde forlag 2002.)

Bevar meg, min Gud, du som er mitt håp. Du leder meg fram til livet.
Hos deg er gledens evige kilde.

(Norsk salmebok nr 636 - fra Taizé)

Hellige Birgittas bønn:

Herre, vis du meg veien. Og gjør meg villig til å gå den.

3. Underveis – i den store sammenhengen

Jeg er en del av det store fellesskapet i tid og rom.

Tidevann

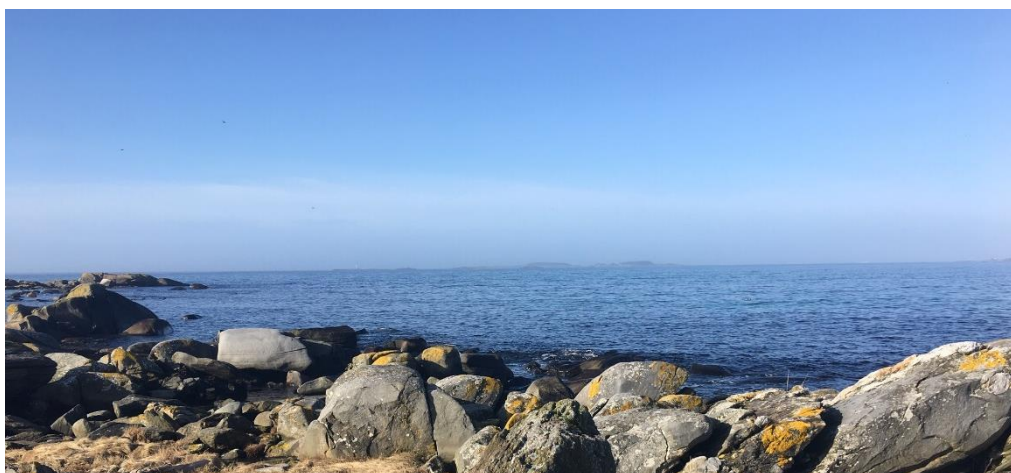
Under havets stille flate skifter tidevannets strømmer
umerkelig mellom flo og fjære.

Når vår strand legges bar
flommer vannet på fjerne kyster, i mektige pulsslag
som favner hele din jord, du universets Herre.

La også din nådes tidevann få trekke oss inn i sin evige rytme,
der det som er skjult og i mørke avdekkes i sannhetens klare lys,
og overstrømmes av tilgivende kjærlighet, i din forvandlende kraft,
stille og umerkelig som vannets ferd i sanden.

Harald Olsen

(Hentet fra Bønn ved havet. Utstein Pilegrimsgard 2010.)



Bevar meg, min Gud, du som er mitt håp. Du leder meg fram til livet.
Hos deg er gledens evige kilde.

(Norsk salmebok nr 636 - fra Taizé)

Hellige Birgittas bønn:

Herre, vis du meg veien. Og gjør meg villig til å gå den.

4. Underveis – Hvilestein

Legg steinen fra deg.

«Gud hvilte på den syvende dagen. Som mennesker har vi behov for å hvile. I følge kristen-humanistiske menneskesyn næres menneskets kreativitet av hvile. Store kunstverk blir ofte skapt i hvilemodus.»

Hans-Erik Lindström Pilegrimsliv – en håndbok for vandrere, Verbum, 2007

Bare være

Be orker jeg ikke,
gjøre noe makter jeg ikke.
Tenke er for meg for tungt.
Bare være, bare være ...

Rasteplasser

En stein her
En grøftekant der
En eng
En jernbanestasjon
En parkbenk.
Verden er full av rasteplasser.



Begge hentet fra Pilegrimsliv- en håndbok for vandrere.

Hans-Erik Lindstrøm, Verbum 2007.

Bevar meg, min Gud, du som er mitt håp. Du leder meg fram til livet.
Hos deg er gledens evige kilde.

(Norsk salmebok nr 636 - fra Taizé)

Hellige Birgittas bønn

Herre, vis du meg veien. Og gjør meg villig til å gå den.

5. Underveis - Matpause

Tid for matpakken.

På vår vandring gjennom livet er det viktig med påfyll av mat.

I kirken er nattverden et måltid som gir oss styrke på veien videre.

Ferdakost

Noen bær her,
et par epler der,
gauksyre og sopp,
litt tiggert brød,
rent kildevann
fra bekk og brønn;
ferdakost på veien.



Spisepause

På brede, uhøvlede stokker
ut mot blågrønt vann:
Kristi legeme, gitt for deg.
Kristi blod utøst for deg.
Et måltid for pilegrimer,
en rasteplass for inntak av føde,
et øyeblikk av evighet.

Begge hentet fra Pilegrimsliv- en håndbok for vandrere. Hans-Erik Lindstrøm, Verbum 2007.



*Plukk gjerne en «håpskvist» på vei mot målet.
Denne kan du ta med hjem som et lite fra turen,
som minner om håpet.*

Bevar meg, min Gud, du som er mitt håp. Du leder meg fram til livet.

Hos deg er gledens evige kilde.

(Norsk salmebok nr 636 - fra Taizé)

Hellige Birgittas bønn:

Herre, vis du meg veien. Og gjør meg villig til å gå den.

6. Ved målet

*Hvert mål på pilegrimsvandringen minner om det endelige målet.
Men det evige livet kan begynne allerede her.*

*«Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne
Gud, og ham du har sendt, Jesus Kristus.» Joh 17,3
(Bibelteksten er hentet fra Bibel 2011 © Bibelselskapet. Gjengitt med tillatelse)*

Skipet

Ytterst ute i synsranda ligger skipet med korset i seilet.

Ubevegelig dag ut og dag inn.

Av og til nesten usynlig i havdisen,

andre ganger skinnende som gull i solnedgangen.

Det er ikke alltid jeg tenker på det i mitt urolige jag langs strendene.

Men jeg vet at det ligger der – og venter.

Når så min time kommer

vil jeg i det fjerne høre lyden av gangspillet som løfter ankeret,
og smellet i seilene som heises når skipet setter kurs mot min
strand.

Da ber jeg om at du selv, Herre, griper roret for seilassen
over fjerne oseaner, under glitrende stjernehimler
fram til evighetens lysende strender.

Harald Olsen

(Hentet fra Bønn ved havet. Utstein Pilegrimsgard 2010.)



Velsignelse

For mitt hjerte og for mitt hus:

Guds velsignelse.

Når jeg kommer og når jeg går:

Guds fred.

I mitt liv og i min lengsel:

Guds kjærlighet.

I min siste time

og den nye begynnelsen:

Guds armer som tar imot meg

og bringer med hjem. J. Philip Newell

(Hentet fra Gjennom natten, Erling J. Pettersen og Sverre Bang, Verbum 2009)

Bevar meg, min Gud, du som er mitt håp. Du leder meg fram til livet.
Hos deg er gledens evige kilde. (NoS 636)

Hellige Birgittas bønn:

Herre, vis du meg veien. Og gjør meg villig til å gå den.

Alle tekster er gjengitt med tillatelse.

